

XXIV.

С л а в я н щ и н а !

Славянски напрѣдъкъ! Сла-
вянска наука! Славянски миръ!
(Славянофил. вѣстници.)

Че заедно съсъ другитѣ народности вървие
Къмъ свѣтла бжднина и ний — Славяни — туй е върно;
Вървие ний, — и щемъ-нщемъ, — понеже се въртима
Въ неизмѣримия просторъ, ведно съ Кълбѣто Земно!

XXV.

Като кръстосахъ вече рѣцѣ . . .

Vœ soli!

Прѣзъ дълги двѣ десетки

Години

Старахъ се да отгатнѣ

Вселенската задача —

И булото да вдигнѣ

Отъ нашитѣ задгробни

Сждбини . . .

*

* *

Разбрахъ . . . (Но много късно,
Горкана!)

Че земната Наука

На червей слѣпъ мечта е, —

Че прѣдъ Незнайний Господъ

Чловѣкъ ще пѣй всевъчно: —

Хосанна!

*

* *

Разбрахъ . . . — И глѣдамъ сѣга,
Тѣжовень,